

Jan, Pier en Kloas: 'en oud vertelzeltje nog eens verteld door J.J. Cremer.

Vertelling geschreven te Rotterdam in november 1865. Cremer logeerde tussen 11-27 november met zijn gezin bij de Van Dams in Rotterdam. Daar heeft hij dit vertelzeltje geschreven. De verblijfplaats van het handschrift is niet bekend.

1e druk in: Het humoristisch album. Rotterdam: H. Nijgh, 1866. p. 97-99. Met abn.

2e druk in: Zeeuwse volks-almanak voor het jaar 1878: uitgave van de Volksbode voor de Zeeuwse eilanden. Middelburg: C.J. Langendam: firma Alex A. Crafford en zoon, 1878. 9 p. Ongepag,

3e druk in: Het orgel: gedichtjes, gelegenheidsstukken. Amsterdam: D. Noothoven van Goor, 1881. p. 165-169. Romantische werken no. 14.

4e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff, [1888]. 6e druk. p. 235-239. In het hoofdstuk Gelegenheidsstukken opgenomen na de roman. Vijftig-cents-editie, no. 22.

5e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff, [1890]. 7e druk. p. 235-239. In het hoofdstuk Gelegenheidsstukken opgenomen na de roman. Bibliotheek van Nederlandsche schrijvers.

6e druk in: Ons leesboek: een leesboek voor oud en jong: samengesteld en bewerkt door Jan F.E. Celliers. Amsterdam- Kaapstad: Hollandsch-Afrikaansche uitgevers-maatschappij, v/h/ J. Dusseau & Co., 1905. 9. 293-298. Bewerking onder de titel Jan, Piet en Klaas.

7e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff, [1909]. 8e druk. p. 235-239. Vijftig-cents-editie, no. 22.

8e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff, [1909]. 8e druk. p. 235-239. Bibliotheek van Nederlandsche schrijvers.

9e druk in: De jonge wacht: weekblad voor de Nederlandsche R.K. patronaatsjeugd, jrg. 3, no. 29 en 30, 12 en 19 mei 1916. Den Haag: Centraal Comité tot Bevordering van R.K. Patronaatsbelangen, 1916. Omgewerkt voor de katholieke kinderen onder de titel: Jochem de veurzanger.

10e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff's uitg.-mij., [1917]. 7e druk. p. 235-239. Romantische werken, blauwe serie.

11e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff's uitg.-mij., [1917]. 7e druk. p. 235-239. Romantische werken, rode serie.

12e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Leiden: A.W. Sijthoff's uitg.-mij., [c.a. 1920]. 8e druk. p.

235-239. Bibliotheek van Nederlandsche schrijvers.

13e druk in: De lelie van 's-Gravenhage. Z.pl., z. uitg., 2013. p. 235-239. paperback 9783849539993. Print on demand.

14e druk: De lelie van 's-Gravenhage. Z.pl., Hardpress, 2016. Kindle edition. Epub. p. 235-239. Asin: B018PJW83E.

15e druk: De lelie van 's-Gravenhage en andere verhalen. Z.pl., Project Gutenberg, 2020. p. 235-239. Ebook 1230004329213. Digitale herdruk van de 7e druk.

Humoristisch album, 1866:

1866 HEMORISTISCH ALBUM 97

Jan, Pier en Klaas.
'En oud verteltzje nog eens verteld door J. J. CREMER.

't Was op een zomermiddag dat Jochem, de klompemaker van 't dorp, zich de zweetdruppels van 't aangezicht wischte — zoo had ie geloopt. Met een stevigen ruk trok hij aan de schel van dominé's pastorie, streek met den mouw nog eens langs het glimmende voorhoofd en vroeg aan Saar de meid die open deed: of onze jonge dommelei 't huus was?

Nee, ja, maar dominé zat aan de preek.
't Kos niet schélen d'r was hoast bij, groote hoast.
„Toch geen zieken in huus?”
„Nee.”
„En kiend gekommen?”
„Nee nee.”
„Ruzie?”
„Nee nee!” Moar dommelei most ie spréken eer 'et te loat was.
Eer 'et te loat was....!
Saar vloog de trappen op en, een paar minuten later stond Jochem in de deur van dominé's „stedeerkoamer,” en zei: Dag soamen m'nheer dommelei, en streek zich de geele haren glad over 't voorhoofd...
„Zoo Jochem, 't huus alles wel? Had je me wat te vragen?”
„Da's te zeggen 'en verken z'n eigen de poot verzvikt, moar Geis de schéper het 'em besproken... en nou wordt ie bêter, anders alles best dommelei, moar 'k heb oe as te blif vrindelik wat te verzuken...”
„Zoo en dat is?”
„Joa dommelei, ikke... héhéhé!”
„En wat zal 't wezen Jochem?”
„Ikke, héhéhé... ze zeggen dommelei da'k zoo verdréjd mooi zingen kan, en zonder m'n eiges te schandolizeren, mo'k zeggen dat ze geliek hebben; 'k kan ook net brommen as 'en urgél zeggen ze, met gebazuun er bij zeggen ze.”
„Zoo! en....?”

en met zijn eigen oogleden applaudiseert, het eerste vers van den 69ste psalm: Zingt zingt een nieuw gezang, en wat er verder volgt.

Dominé schoof onder Jochems lofzang het raam dicht 't geen echter niet verhinderde dat een paar voorbijgangers met verbazing naar de studeerkamer der pastorie opzagen, en de kalkoenen als bezetenen aan 't schiateren gingen.
„Nou héhéhé — wat he'k dommelei gezeid...” grinnekt Jochem nu hij gedaan heeft en met de oogen dominé's pantoffels weer opzoekt.
Dominé is in eens schrikkelijk verkouden geworden en schermt van belang met den zakdoek langs mouw

Rotterdamsche courant, 12 november 1866:

Eerste Voordracht
van den Heer **J. J. CREMER**, op Donderdag 15 November 1866, des avonds ten 8 ure precies, in de Leeszaal der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen. —
Onderwerpen: **Mijn oude Jacob.** — **Wat**
Vader Harmen vertelt. — **Jan Pier en Klaas.**

Toegang-Biljetten voor deze Voordracht zijn à f 1.25 te bekomen bij de Boekhandelaars M. J. MENSING, Hoogstraat, VERBRUGGEN & VAN DUYM, Hoofdsteeg, en M. WIJT & ZONEN, Beursplein, en des avonds aan de Zaal.

Algemeen handelsblad, 8 februari 1867:

VOORDRACHT VAN DEN HEER
J. J. CREMER,
 op VRIJDAG 15 FEBRUARIJ, des Avonds ten 7½ Ure, in het
 ODÉON.
KRUUSEMUNTJE EN JAN, PIER EN KLOAS.
 Kaartjes zijn te bekomen en plaatsen te bespreken Donderdag 14 en
 Vrijdag 15 Febr., van 11—4 ure, aan het Lokaal. (3096)

Algemeen handelsblad, 18 februari 1867:

Ll. Vrijdag avond droeg onze beroemde novellist, de Heer J. J. Cremer, in het Odéon alhier „Kruusemuntje” en „Jan, Pier en Kloas” voor. De zaal, waar alle plaatsen door een hoogst gedistingueerd publiek waren bezet, was wel een overtuigend blijk der belangstelling van Amsterdam's inwoners in de werken en de voordragt van den Heer Cremer. Laten wij er onmiddellijk bijvoegen, dat die belangstelling gegrond is. Kruusemuntje is eene teekening met de pen, gelijk de spreker zelf getuigde, maar zóó fijn en zóó doordringende tot de kleinste détails, dat eene photographie haar niet zou overtreffen. Vooral de burgemeester, in het vol besef zijner edel-achtbaarheid, die elke zaak een moeilijk geval noemt, de secretaris, die met de neusvleugels applandisseert en de veldwachter, die voor burgemeesters wederhelft boodschappen doet, bevielen ons uitermate. Anneke (Kruusemuntje) zelve is soms van nuffigheid of wijsneuzigheid niet vrij te pleiten, maar daarentegen soms weer zoo kinderlijk, zoo naïef en zoo lief-talig, dat wij voor ons haar gaarne het nuffige en wijsneuzige vergeven. Jan, Pier en Kloas is, zoo als de spreker zelf voorop stelde, een oud verhaal, door hem omgewerkt. Die ouderdom moet worden toegegeven en slechts de werkelijk meesterlijke inkleeding kon ons doen vergeten, dat wij eigenlijk voor ons hadden de aardigheid reeds op de lagere school sterk in zwang: Wie was de vader van de zonen van Zibbedaeus? Maar Jochem, de domme boerenkinkel, die voor-zanger wil worden, was de natuur als op den voet gevolgd en men moest zoo ongevoelig zijn als Bilderdijk's buste op de kast van „Deu-mené” om niet hartelijk te lagchen.

Arnhemsche courant, 18 februari 1867:

VIJFDE KUNSTAVOND
 MAANDAG DEN 18 FEBRUARIJ 1867 's avonds 7¼ ure, in de Kleine
 Zaal van MUSIS SACRUM.
 De Heer J. J. CREMER zal voordragen:
 KRUUSEMUNTJE en **JAN, PIER en KLOAS.**

[Brief aan uitgever Kruseman 25 februari 1867_.pdf](#)

Heldersche courant, 25 september 1867:

— Zoo als uit de advertentie, hierachter voorkomende, blijkt, zal de soirée, te geven door den heer Cremer van 's Gravenhage, op Vrijdag e. k. doorgaan. Wij voorspellen den spreker eene volle zaal. Van zijne zeldzame redenaarsgave toch gaf hij hier ten verledene jare reeds eene proef, **en** daarbij is zijne keuze van het voor te dragene zeer gelukkig, omdat het nog weinig bekend is.

Kruuzemuntje is eene penteekening van keurige **en** fijne omtrekken **en** de wijze waarop de heer Cremer de karakters van den burgemeester, secretaris **en** veldwachter, alsmede van het grootje **en** "t derntje" weêrgeeft is meesterlijk te noemen.

Jan Pier en Kloas geeft gelegenheid om het talent des heeren Cremer in 't komische te bewonderen **en** doet zijne toehoorders schateren.

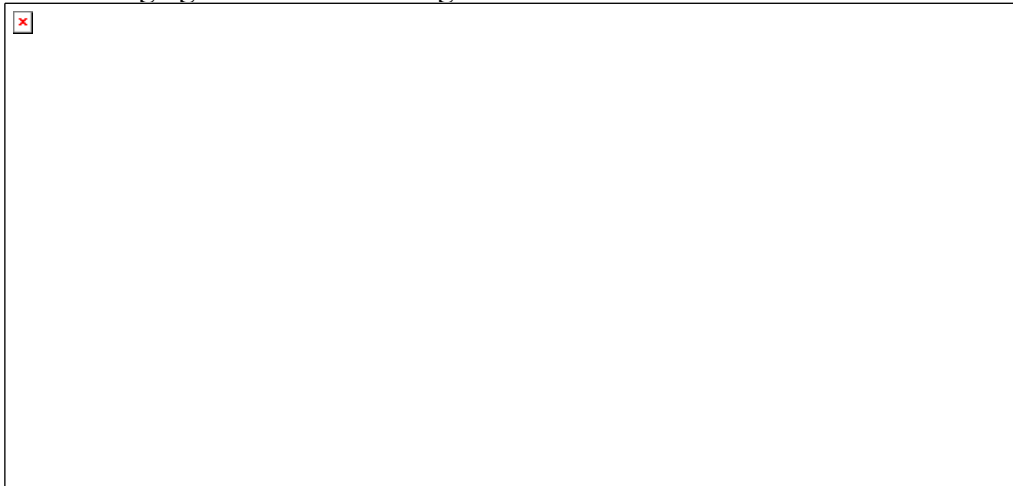
Heldersche en Nieuwedieper courant, 26 september 1867:

— Zoo als uit de advertentie, hierachter voorkomende, blijkt, zal de soirée, te geven door den heer Cremer van 's Gravenhage, op Vrijdag e. k. doorgaan. Wij voorspellen den spreker eene volle zaal. Van zijne zeldzame redenaarsgave toch gaf hij hier ten verledene jare reeds eene proef, **en** daarbij is zijne keuze van het voor te dragene zeer gelukkig, omdat het nog weinig bekend is.

Kruuzemuntje is eene penteekening van keurige **en** fijne omtrekken **en** de wijze waarop de heer Cremer de karakters van den burgemeester, secretaris **en** veldwachter, alsmede van het grootje **en** "t derntje" weêrgeeft is meesterlijk te noemen.

Jan Pier en Kloas geeft gelegenheid om het talent des heeren Cremer in 't komische te bewonderen **en** doet zijne toehoorders schateren.

Het verenigingsleven in Haaksbergen – Derk Jordaan. 2021:

Opregte Haarlemsche courant, 22 februari 1869:

 De afbeelding kan niet worden weergegeven.

Opregte Haarlemsche courant, 11 december 1869:

Arnhemsche courant, 28 december 1871:

28 december 1871:

Arnhem, 27 December. De eerste der vier in dezen winter te geven „kunstavonden voor den handwerksstand”, die gisteren-avond in *Musis Sacrum* plaats had, werd door ongeveer 1500 personen bezocht en gegeven onder belanglooze medewerking van den heer **J. J. Cremer**, van 's Gravenhage, die eene novelle en twee zijner gedichten voordroeg, alsmede van den heer dr. *P. Kerkhoven*, president der commissie voor de kunstavonden, die eene populaire, door eenige proeven opgehelderde voordragt over „het licht” en „de lucht” hield. Een en ander werd afgewisseld door de muziek van het corps veld-artillerie, onder directie van den kapelmeester *Grund*.

Dagblad van Zuid-Holland en sGravenhage, 29 december 1871:

* **Arnhem**, 27 Dec. Gister had in de groote zaal van *Musis Sacrum* de 1e der kunstavonden voor den handwerksstand plaats, die zeer talrijk — door ongeveer 1400 personen — was bezocht. Geen wonder, vermits o. a. ook optrad onze vroegere stadgenoot, de heer **J. J. Cremer**, uit 's Gravenhage. Zijn dichtstukjes: „**Of het mooi was?**” en „De Ziende” vielen zeer in den smaak, hetgeen de algemeene bijvalsbetuigingen bewezen. De anecdote „Jan, Pier en Kloas”, ook door dezen bekenden letterkundige voorgedragen, bragt de lachspieren der aanwezigen dikwijls en sterk in beweging.

Samenscholing in Tivoli, 15 mei 1880:

"Jochem
Result:

LOSSE VOORDRACHTEN,

voor Heeren en Dames die, voor ze beginnen, met een hartige teug de keelen gelieven te smeren.

Jochem Stoldeert,

veur 't baantjen van veurzanger in de griffemeerde Karke van Bekbargen bie Apeldoorn.

Zangerig blijspel met opgeschommelde Kolossale zangwijzen.

Uit te voeren door allesints geschikte personen als daar zijn:

Jochem, <i>beëdigd klompenmaker</i>	MATTEN.
Greëte, <i>zien wief</i>	Juffr. SIENTJE.
Dorpspredikant	Domineé BART.
Stientje, <i>huishoudster van den predikant</i>	Juffr. MARIE.

Tubantia, 30 november 1881:

Arrondissements Nieuws.

Enschede, 29 Nov.

Gisteren avond trad in de concertzaal der groote Societeit alhier voor een zeer talrijk publiek als Nutsspreker op de heer P. H. Lamberts Jr. van Amsterdam. Vóór de pauze droeg de geachte spreker voor een der Betuwsche novellen van J. J. Cremer, getiteld: *Kruuzemuntje*. Zoowel wat stemverandering, karakteropvatting en gebaren betreft, wist de gevierde spreker het publiek zoozeer te boeien, dat men wel eene speld in de zaal zou hebben kunnen hooren vallen, welke stilte echter dikwijls door daverende applaus werd afgebroken.

Na de pauze droeg spreker eerst eenige lui-mige gedichtjes voor, getiteld: 1 *Eene Sunter-kloasurprise*. 2. *De eerste lokkemetief*. 3 *Een huiselijk tafereeltje*. 4. *De massemat*. Daarna nog eene novelle van Cremer, getiteld: *Jan, Pier en Kloas*. Een oud vertelseltje, nog eens verteld.

Ook de indruk van deze stukjes mag allergunstigst genoemd worden daar op aanhoudend applandisseeren de spreker nog twee verzen ten beste gaf, namelijk: *Brug omhoog en Hoe sommige juffrouwen praten*. Wij gelooven de tolk van alle aanwezigen te zijn, wanneer wij den geachten spreker een hartelijk »tot weerziens» toeroepen.

Gisteren avond trad in de concertzaal der groote Sociteit alhier (Enschede) voor een zeer talrijk publiek als Nutspreker op de heer P. H. Lamberts Jr. van Amsterdam. Vóór de pauze droeg de geachte spreker voor eene Betuwsche novellen van J. J. Cremer, getiteld: „Kruuzemuntje.” Zoowel wat stemverandering, karakteropvatting als gebaren betreft, wist de spreker zijn gehoor zoozeer te boeien, dat men wel eene speld in de zaal zou hebben kunnen hooren vallen, welke stilte echter dikwijls door daverend applaus werd afgebroken. Na de pauze droeg spreker eerst eenige luimige gedichtjes voor, getiteld: 1. *Eene Sunterkloassurprise.* 2. *De eerste lokkemetief.* 3. *Een huiselijk tafereeltje.* 4. *De massemat.* 5. *Jan, Pier en Kloas* een oud vertelseltje nog eens verteld. Ook de indruk van deze stukjes mag allergunstigst genoemd worden, zoodat op aanhoudend applaudiseeren de spreker nog twee verzen ten beste gaf, namelijk: 1. *Brug omhoog* 2. *Hoe sommige juffrouwen praten.* Wij gelooven de tolk van van alle aanwezigen te zijn, wanneer wij den

Weekblad voor Israëlieten, 17 november 1882:

De letterlievende vereeniging *Ernst en Luim* hield Zaterdag-avond jl. haar tweede maandelijksche vergadering, gedurende dezen winter, voor haar leden met hun dames, in het lokaal *Odéon*. Als spreker trad op de heer P. H. Lamberts Jr. met de lezing der Betuwsche novellen „Kruuzemuntje” en „Jan, Pier en Kloas” van J. J. Cremer. Het kunstgenot, dat wij dien avond smaakten, zullen wij niet spoedig vergeten. Door de meer dan verdienstelijke voordracht, in 't Geldersch dialect, van genoemde novellen, toonde de heer Lamberts een spreker te zijn, zooals wij slechts zelden hoorden. Geen wonder, dat telkenmale de levendigste toejuichingen blijk gaven van den diepen indruk, dien zijn voordracht bij zijn toehoorders teweegbracht. *Ernst en Luim* kan er inderdaad trotsch op wezen, zulke mannen onder haar leden te tellen.

Met genoegen vernemen wij voorts, dat deze vereeniging in den loop van dezen winter, behalve enkele feesten, nog het genot zal aanbieden, sprekers als de heeren B. H. van Bremen en ds. Hugenholtz Jr. te hooren. *Ernst en Luim* onze hulde!

Haarlemsch advertentieblad, 20 december 1882:

„Weten en Werken.”

Voor het meereudoel zijn de bezoekers van „Weten en Werken” niet in de gelegenheid gesteld geweest om een der lezingen van den te vroeg gestorven **Cremer** bij te wonen, en daardoor van het vele schoone verstoken gebleven wat een goede voordracht van zijne novellen en gedichten aanbiedt. 't Was gisteren avond dat die bezoekers daarop werden vergast, toen, wij zouden bijna zeggen, een tweede **Cremer**, de Heer Lamberts van Amsterdam, optrad en de novelle getiteld: „De ware Jozef” voordroeg. Boetend was de uitstekende wijze waarop hij in Betuwsch dialect zoo kunstig **Cremer's** stembuigingen wist na te volgen, en zijn hoorders verplaatste in de huiskamer van Jan-boer, leerende — wat **Cremer** zoo menigen avond gedaan had — den oprechten, eerlijken, eenvoudigen Betuwer waardeeren en liefhebben. Na de voordracht van een paar lieve gedichtjes: „Vader en dochter,” „Weet je” en „De Bezetene”, werd de avond besloten met de kleinste maar zeker niet de minst gewaardeerde novelle: „Jan, Piet en Klaas,” een novelle, die voorgedragen werd zóó verdienstelijk, dat menigeen, die **Cremer** vroeger hoorde, zou worden misleid, meenende hem zelf te hooren. Men kon niet anders dan met den lachenden dominée meelachen om den eenvoudigen sollicitant-voorzanger.

Als het doel van den Heer Lamberts geweest is, om het volk **Cremer** meer te doen verstaan en te leeren waardeeren dan is dat zeker op dien avond bereikt. Tot bewijs kan strekken, dat bij het verlaten der zaal een paar hoorders 't volgend gesprek voerden: „Mooi, niet waar?” — „Ja, heel mooi; wonderlijk, en as je 't zoo leest, dan hei je d'er zoo weinig an. —”

Daarom, mijnheer Lamberts, wees nog dikwijls in „Weten en Werken” de tolk van **Cremer's** reise en schoone gedachten.

Zutphensche courant, 26 januari 1885:

amuseerde.

Neede, 23 Jan. Gisterenavond trad in de Nutsvergadering alhier als spreker op de heer A. J. A. Nieuwenhuijs, van Hengelo (O). Op een uitmuntende wijze werd door hem voorgedragen de schoone novelle van Cremer: »Bruur Joapik.»

Na de pauze vergastte hij ons op eene luimige marine-schets van A. Werumeus Buning, getiteld: »Mottige Janus», waardoor de lachlust der aanwezigen niet weinig werd opgewekt.

Ten slotte gaf de bekwame Spreker nog ten beste de vertelling van Cremer: »Jan, Pier en Kloas.»

De aandacht waarmede men luisterde, en de daverende applaussementen bewezen, hoezeer men de voordracht van dezen avond op prijs stelde.

Het was dan ook voorzeker met aller instemming dat onze Voorzitter, de heer Fortuijn Drooglever, aan het einde der vergadering, den heer Nieuwenhuijs een »tot weerziens» toeriep.

Rotterdamsch nieuwsblad, 23 augustus 1887:

Dinsdag 16 dezer, sprak de heer W. Van der Zwalm, over de telefoon en de telegraaf, toegelicht met proeven.

Op Woensdag 17, openbare vergadering, trad als spreker op de heer F. W. Sluijter, met het onderwerp »Eerzucht», terwijl door het fanfarekorps eenige nummers ten beste werden gegeven.

Op Donderdag 18 werden voordrachten gehouden door den heer W. C. v. d. Horst over »Bruur Joapik» en »Jan Pier en Kloas» van J. J. Cremer.

Arnhemsche courant, 23 maart 1895:

den gewenschte gloed en hadden, als 't natuurlijk gevolg daarvan, veel succes. Vooral was zulks het geval met de voordrachten van »Jan Janssen» van Nicolaas Beets en »Storks Jan geet uut lozeeren» van Postmeter, door den heer Jebbink en die van »de Oude» benevens »Jan, Pier en Kloas» van J. J. Cremer, door den heer v. Dommelen.

Zij hadden na afloop der bijeenkomst den warmen dank van den voorzitter van de Werkmansvereniging Arnhem in ontvangst te nemen en 't publiek stemde daarmede hartelijk in.

Hoornsche courant, 24 april 1898:

gehoord.

De pauze die nu volgde, vulde de president, *ds. Van Doorn*, eerst met een opwekkende toespraak over het Toynbeewerk hier ter stede, waar hij hulde bracht aan de ziel der beweging, den heer *A. Brouwer*, aan het gemeentebestuur, aan donateurs, aan leideressen en leiders en waarin hij constateeren mocht, dat een vereeniging, die reeds in het eerste jaar zoo duidelijk getoond had levenskrachtig te wezen, zeker ook in de volgende jaren met vaste schreden haar weg vervolgen zou. Daarna droeg hij, op de van hem bekende inderdaad geniale wijze, voor twee kleine novellen van *J. J. Cremer*, „de arbeidersjongen” en „**Jan, Pier en Kloas**”, die uitbundig werden toegejuicht.

En toen.... nog al niet genoeg... neen, een der fraaiste nummers volgde nog. *Een kookles in de huishoudschool*. Over leze aller-alleraardigste muzikale keukensaden hoeven wij na ons verslag van het Sap-

Ons leesboek, 1905:

Kanalen of waterwegen	289
Zelfverloochening (P. A. DE GÉNESTET)	292
JAN, PIET EN KLAAS (NAAR J. J. CREMER).	293
Het Geluk (A. C. W. STARING)	298
Iets over de grond en de bemesting.	299

Geschiedenis der Nederlandsche letterkunde, 1906:

melodrama en grijpt toch aan; de auteur verveelt ons wel eens met zijn moralizeeren, maar hij schiep toch ook die kleine, voortreffelijk vertelde, anecdote **Jan, Pier en Kloas** zonder lievigheid, overdrijving of moraal.

Mercurius, handelsbedienden 7 oktober 1905:

ROTTERDAM.

Lezingen. Onze eerste lezing van het aangebroken winterseizoen zal plaats hebben op **Donderdag 26 October a.s.** des avonds te 8^{1/2} uur, in de groote zaal van het *Nutsgebouw* aan den Oppert.

Spreeker: de Heer **P. H. LAMBERTS Jr.**, van Amsterdam.

Programma: No. 1. *Een carnavalsbeeld*, schets uit het Volksleven in Limburg, door Mr. Lamberts Hurrelbrinck; No. 2. *Stuurman Roelof*, Humoristische schets door W. Büning; No. 3. *Jan, Pier en Kloas*, klucht door Cremer; No. 4. *Humoristisch Allerlei*.

Dames- en Heeren-leden en Donateurs hebben recht van toegang op vertoon der laatst ontvangen contributiekaart, met ééne dame.

Korting Brandstoffen. Voor leden der afdeeling ligt in het Societeitslokaal op dezelfde wijze als het vorige jaar een inteeckenlijst voor brandstoffen, te leveren door de firma B. Perridon tegen de onderstaande prijzen, welke van kracht blijven tot ultimo Maart 1906.

Geklopte cokes . . .	f 0.60	p. H.L.
Kleine " . . .	0.50	" "
Engelsche Anthrac. .	1.90	" "

Tubantia, 2 mei 1911:

voering als de keuze der liederen vielen zeer in den smaak van alle aanwezigen. O. a. werd gezongen: *Julianaliéd, De Heer is ons een toeverlaat, Jagersliéd, De nacht, Bède voor het vaderland.*

Bij afwisseling werden voorgedragen: door ds. H. G. Oldeman het schoone gedicht *Huibert en Klaartje* van Prof. B. ter Haar en door ds. W. H. Roobol de luimige novelle *Jan, Pier en Kloas* van J. J. Cremer.

Op beide voordrachten volgde een dankbaar applaus.

Hoogst voldaan over dezen genotvollen avond keerden allen huiswaarts.

De jonge wacht, 12-19 mei 1916:

Feuilleton.

Jochem de veurzanger.

't Was op een zomermiddag, dat Jochem, de klompenmaker van 't dorp, zich de zweetdruppels van 't aangezicht wische — zoo had ie geloopt. Met een stevigen ruk trok hij aan de schel van de pastorie, streek met den mouw nog eens langs het glimmende voorhoofd en vroeg aan Saar, de meid, die open deed: of de kapelaan thuis was?

Nee, ja, maar de kapelaan zat aan de preek.

't Kos niet schelen, d'r was hoast bli, groote hoast.

„Toch geen zieken in huus?”

„Nee.”

„En kiend gekommen?”

„Nee nee.”

„Ruzie?”

„Nee nee!” Maar de kapelaan most ie spreken, eer 't te laat was.

Eer 't te laat was...!

Saar vloog de trappen op en, een paar minuten later stond Jochem in de deur van kapelaan's „stedeerkoamer”, en zei: Dag, saomen m'heer kapelaan, en streek zich de gele haren glad over 't voorhoofd...

„Zoo Jochem, 't thuis alles wel? Had je me wat te vragen?”

„Da's te zeggen 'en verken het z'n eigen de poot verzwikt, maar Geis, de schepers het 'em besproken... en nou wúrdt ie beter, anders alles best m'heer kapelaan, maar 'k heb oe as te blied vriendelik wat te verzanke...”

„Zoo en dat is?”

„Joa, m'heer kapelaan, ikke... hehehe!”

„En wat zal 't wezen Jochem?”

„Ikke, hehehe... ze zeggen, m'heer kapelaan, da'k zoo verdreid mooi zingen kan, en zonder m'n eiges te schandoalzeeren, mo'k zeggen dat ze geliek hebben; 'k kan ook net brommen as 'en urchel, zeggen ze, met gebazuin er bli zeggen ze.”

„Zoo! en...?”

„Joa, zie m'heer kapelaan, en... en... nou be'k geheurd, dat meester z'n eigen zooveul as verploatsen geet en...”

„En...?”

„M'heer kapelaan zal niet ten kwoaje rekenen: nou docht ik... noe, nou docht Mie m'n wiel, dat ikke...”

„Wou je meester worden, Jochem?”

„Potstorie! meester worden? Ikke, m'heer kapelaan? nee, a'k zoo wies geleerd als m'heer kapelaan was... hehehe... nou... zie je... begriep ie... ien de kark, m'heer kapelaan...”

„Iekt met de roode tong langs de klep van z'n pet, 't veurzangersboantje... hehehe... a'k 'et niet wezen wou?”

„Azoo Jochem, was dat je wensch. Wel man, wou jij voorzingen? zoo zoo, enne... ben jij zoo in de zangwilzen 't huus?”

„Dat zal waar wezen m'heer kapelaan... hehe!”

— Kijkt bescheidelik naar den grond, veegt met den rug van z'n hand langs den mond; smijt eensklaps het hoofd achterover; richt den blik schmins links naar een beeldje dat op de hooige boekenkast staat; spalkt z'n mond zoo wijd alsof te de kapelaan verslinden wil, en gilt eensklaps op hart-

verscheurenden toon, terwijl hij met zijn klompenmakersvinger de maat slaat en met zijn eigen oogleden applaudiseert, het eerste vers van een psalm.

De kapelaan schoof onder Jochems lofzang het raam dicht, 't geen echter niet verhinderde, dat een paar voorbijgangers met verbazing naar de studeerkamer der pastorie opzagen, en de kalkpenen als bezetenen aan 't schateren gingen.

„Nou hehehe — wat hé'k mijnheer kapelaan gezegd...?“ grinnikt Jochem, nu hij gedaan heeft en met de oogen den grond weer opzoekt.

De kapelaan is in eens schrikkelijk verkouden geworden en schermt van belang met den zakdoek langs mond en neus.

„Waarijk Jochem, je hebt een stem van belang; maar zie je...“ de kapelaan wendt zich weer haastig naar 't venster en Jochem kijkt zeer verrast naar buiten, want — kiek, de kapelaan giebelt van 't lachen.

„Dat kalf!“ hakkelt de lacher ter afleiding, terwijl hij naar buiten wijst.

Jochem moet ook lachen, alhoewel ie niks vreemds aan dat kalf ziet...

„Zoo'n dom... gezicht!“ hakkelt de kapelaan, terwijl hij met geweld zijn lachen zoekt te bedwingen.

„Kiek nou blert ie, mijnheer kapelaan,“ roept Jochem, terwijl hij op het kalf wijst en heft daarbij een zoo langgerekten hikkerigen lach aan, dat de kapelaan het eensklaps weer uitroest en het beeldje door al het getril op zijn verheven standplaats ee mede van aan 't schudden raakt.

„Zoo'n beest!“ brabbelt onze jonge kapelaan na eenige pijnlijke seconden.

Maar nu — nu heeft hij al zijn beheersching tegenover

dien uitspattenden lachlust gesteld... „Enne Jochem, dus wou je voorzanger worden?“

„Krek mijnheer kapelaan, hihihhi en, nou nog liever, went ik wiest niet dat onze jonge kapelaan zoo vroolijk van nemeur was. En mins mag vroolijk wezen ook, wat zeg jij d'r nou toe?“

„Wel zeker Jochem, maar gesteld eens dat jij voorzanger kondt worden, weetie wel, dat het een kerkelijke bediening is, en...“

„Joal jaowel krek!“

„Juist, maar dat daarom een voorzanger, die tegelijk voorlezer moet zijn, bizonder in de bibelsche geschriften teluis behoort te wezen.“

„Inst, krek mijnheer kapelaan, dat he'k dukkels gezeld en daarom s'ovonds dan les ik de vrouw nog alied uut de bibelsche historievroagen veur, woar de zoalige heer pastoor mien uitgekortegeseerd het.“

„Komaan Jochem, dan moest jij me eens op den weg helpen...“ — Jochem, steeds naar boven ziende, knijpt een oog dicht en drukt de lippen oopen.

„Nietwaar Jochem, Noach had drie zonen?“

„Joawel!“

„En hume namen waren?“

„De noamen... hebe... de noamen?... Noe had drie zons:“

De kapelaan ziet even naar buiten. Ernstig: „Sem, Cham en Japhet, nietwaar?“

„Doar he'jt, Zek, Zak en Joafet — krek! 't lee me len 't heufd te drejen...“

„Sem, Cham en Jafet!“

„Da's de uitspraak, mijnheer kapelaan, krek? Sem, Kam en Joafet.“

Feuilleton.

Jochem de veurzanger.

II (Slot)

„Heel goed Jochem en non wilde ik graag eens weten, wie de vader van Cham was.“

Jochem ziet nog hooger en krijgt een klein spinnewebje in 't oog, dat vlak boven aan de zolder zit en waarin een onnoozel mugje gesnapt wordt.

„De voader van Kam...? De voader... van Kam?“.. hij wendt het oog van het mugje aan den zolder naar 't kalf in de wel... „De voader... van Kam? Mijnheer kapelaan, meint wie de voad'... van Kam was?“

„Jawel Jochem, dat moest je me eens zeggen.“

Jochem diepzinnig: „Joa, maar da's buiten de bibelsche historievroagen; de voader... van Kam, dat zin strikvroagen. Mijnheer kapelaan mot niet kwalijk nemen, dat zin

duivelsche vroagen... zie!“

De duivelsvroager glijkt achter zijn schrijflessenaar weg en 't klinkt den klompenmaker op heel vroolijken, moed-gevendenden toon in het oor: „Nu 't is geen duivelsvraag, maar heel natuurlijk. Weet je wat Jochem... ga jij d'er, maar eens over denken, of met je vrouw o...ver...pra...ten“.

„Met plezier, mijnheer kapelaan, zal 't besprakkeziere, met de vrouw over proaten, adjuns!“

„Hoe is 't gegaon Jochem, zou 't lukken met 't veurzangersbaantje en zu' dan nog een keuje nemen, en krieg 'k de neie lezere pot en den blauwen rok en...“

Jochem kan op al die vroagen niet in eens het antwoord geven. Alsdan ie veur deez' keer op schoenen liep, is hij buiten oetjem.

„Goed gegaon Triencke, best gegaon! Onze neije jonge kapelaan had schik in mien. En een oarig, vroolijk mins! lachen dee ie net of 't m'n huur was; moar geleerd, wies geleerd! nog boven de bibelsche historievroagen.“

„En zou j'et boantje dan kriegten Jochem en hoeveul zou 't afschluven, zeg?“

„Loop! weet ik 'et, moar kriegten doe 'k 'et zeker. As ik

Nieuwsblad van het Noorden, 20 december 1932:

De Groninger Kring Rotterdam.

Zaterdagavond j.l. heeft de Groninger Kring te Rotterdam in de groote bovenzaal van hotel Coomans een Groninger Voor- drachtenwedstrijd gehouden. De voorzitter, de heer D. J. Harmanni, heette de aanwe- zigen, waaronder leden van zusterverenigin- gen uit Delft, Den Haag en Dordrecht, harte- lijk welkom. Na het zingen van 't Grönnen's Laid kwamen de deelnemers(sters) aan het woord. Zoowel ernst als luim wisselden elkaar af; 't werd een keur van Groningsch proza en poëzie. Het publek fungeerde als jury De uitslag werd als volgt: 1. J. H. van Kregten van de vereeniging „Gruno” uit Dordrecht met „'n Ollejoarsoavend”; 2. A. M. J. Deelman van de vereeniging „Groningen” uit Den Haag met „Schaive pot... schillege deksel”; 3. mej. N. Poelman van den „Groninger Kring” uit Rotterdam met „Leutje Kloas”; 4. L. C. Willinge van den „Groninger Kring” uit Rotterdam met „Jan Pier en Kloas”; 5. mej. N. Gaaikema van den „Groninger Kring” uit Rotterdam met „Hou 't bie 't rederieken heer gait”; 6. mevr. G. T. Oudgenoeg—v d. Wall

Radiobode van de Avro, 21 juli 1939:

3. L'heure du rêve,	Kosma.
4. Tinkerbelle, novelty-fox,	Palmer.
5. Lauter Sonnenschein, tango-lied,	Künneke.
6. You must have been a beautiful baby, foxtrot,	Warren.
7. Flatterende Noten,	Thomas.
8. Balletszene,	Mackeben.
Intermezzo: ±11.05 Truus Hooyer draagt voor: „Jan, Pier en Kloas” van J. J. Cremer.	
Jetty Cantor:	
9. Les prénoms effacés,	Tranchant.
10. Ich bin verliebt, lied,	Lehar.
11. Das ist meine Welt,	R. Nelson-H. Nelson.
12. Secreto, tango,	Hellmann.
13. They say, slow-fox,	Weiss.
14. Chanson de Tania,	De Maurizi.
15. Die Melodie der Nacht, foxtrot,	

Radiobode van de Avro, 2 mei 1941:

10.00—10.20

VAN DE FILM (gr.pl.)

10.20—10.40

„JAN, PIER EN KLOAS". 'En oud vertelseltje nog eens verteld (uit Over-Betuwsche novellen van J. J. Cremer) voor te dragen door Coen Hissink.

10.40—11.00

OPERETTE-MUZIEK (gr.pl.)

1. Uit: „Melodie der Nacht". a. Was ein Zigeuner fühlt; b. Tango

Radiogids van de Vara, 3 mei 1941:

10.00 Van de film
(Grammofoonmuziek)

10.20 Voordracht door Coen Hissink
„Jan, Pier en Kloas", 'en oud vertelseltje nog eens verteld (uit Over-Betuwsche novellen van J. J. Cremer)

10.40 Operette-muziek
(Grammofoonmuziek)

11.00 Klaas van Beeck en zijn dans-
orkest

1. Melodie	v. Beeck
2. Mach' dir keine Sorgen	Doelle
3. Blondes Mädchen	Portenges
4. Gern' hab' ich die Frau'n geküsst	Lehár
5. Wat 's nachts de bloemen fluisteren	Deltours-Steurs
6. Berusting	Barendse
7. Musik, Musik, Musik	Kreuder
8. La Rose	Barendse
9. Il trovatore del amor	v. Eclema-v. Beeck

11.30 Voelvoordracht door Willem
Rijksbaron
Aan de vleugel: Pierre Palla

1. Sonate in E gr. t. G. F. Händel

COEN HISSINK
draagt hedenochtend om 10.20 voor

Over Coen Hissink, 2024: [Naar Coen Hissink](#)

Introductie Jan, Pier en Kloas, [Youtube 2026](#)

www.jacobcremer.nl

Laatst bijgewerkt: 24 mei 2026.